

Dana Martincová

nabízí zpracování

- ☞ daňové evidence a účetnictví,
- ☞ mzdového účetnictví,
- ☞ zpracování daňových přiznání

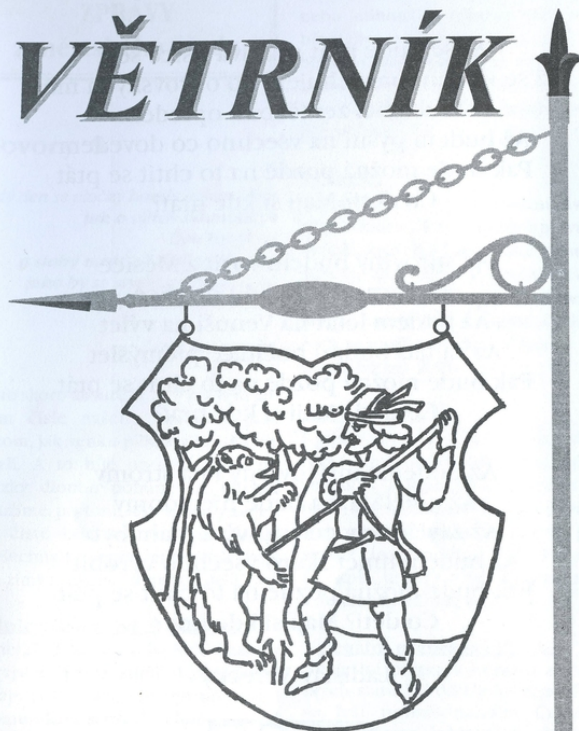
Kontakt: 512 13 Bozkov 17,
tel: 481 682 142, mobil 605 217 561

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 3-4/2006, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.

Redakce-Muzeum-tel.: 481 593 118

V roce 2006 vytiskl R. Friede, Roprachtice - tel.: 606 229 129

VĚTRNÍK

Březen - duben 2006

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Až se bude psát rok dva tisíce šest
Až se všichni přestěhujem do obrovských měst
Až dálnicí zeměkouli opředem
Až budem pyšní na všechno co dovedem
Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát
Co děti? Mají si kde hrát?

Až suroviny budem vozit z Měsíce
Až počasí bude ňdit družice
Až budem létat na Venuši na výlet
Až za nás budou počítače přemýšlet
Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát
Co děti? Mají si kde hrát?

Až budeme mít továrny i na stromy
Až umělá tráva bude před domy
Až zavládne v celém světě blahobyť
Až budem umět skoro všechno vyrobit
Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát
Co děti? Mají si kde hrát?

Ladislav Verecký

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Celý den se vločky honily kolem oken
jak o vítích slavnostech
Den byl tichý
a slabý mráz uhýbal pohledem
jako by se styděl za nezkratná
objetí v minulých dnech*

Jana Rathauská

Je to skoro absurdní, že v prvním jarním čísle našeho časopisu píšu o tom, jak venku pěkně a hustě chumelí. A to bílé opojení nás ještě hezky dlouho potrápí. Už všichni toužíme po tom, aby zmizely nejen ty čisté bílé sněhové pláně, ale i všechny ty nepříjemnosti tak dlouhé zimy ze silnic i z našich duší.

Silnice, náš největší problém

Dne 27. 2. 2006 podal MěÚ stížnost Krajské správě silnic Libereckého kraje (KSSLK) na špatné udržování komunikací státních silnic, a to od křižovatky Roprachtice - Vysoké nad Jizerou do Sklenařic, ze Sklenařic do Jablonce nad Jizerou, z Vysokého nad Jizerou přes Těch do Jablonce nad Jizerou a udržování prostorů náměstí ve Vysokém. Předmětem kritiky je velké množství uježděného sněhu v průjezdního úseku města,

zúžení průjezdního úseku, pozdní nebo minimální odstraňování rozbitého sněhu z komunikací během oblevy. Fakt je, že příjezdové komunikace do Vysokého, které udržuje KSSLK, pracoviště Semily, jsou bezproblémové!

Vyhláška

Vyhláška města o odstraňování závad ve schůdnosti komunikací upravuje rozsah, způsob a lhůty jejich odstraňování, zametání, odklizení bláta, sněhu a ledu atd. a zároveň i uvádí jména prostorů a komunikací, kterých se to týká. Nabývá platnosti od konce března 2006.

Ptačí chřipka

Krajská veterinární správa pro Liberecký kraj podává informace pro veřejnost a upozorňuje především na to, aby se nikdo nedotýkal uhynulých ptáků a oznámil nález na příslušné inspekce. Pro Vysoké a okolí je příslušný inspektorát v Semilech, tel. 481 622 576.

Nelegální přeprava odpadu

Nelegální přeprava odpadu z členských států EU do České republiky se řeší prostřednictvím Celního úřadu Liberec, ředitel O. Hrubý (tel. 485 218 203). Byla zavedena i speciální telefonní linka s nepřetržitou dobou výkonu služby (475 211 969) na operační středisko Celního ředitelství v Ústí nad Labem. Oznamte na daná čísla jakékoliv informace týkající se známek zahraničního odpadu na našem území.

Větrné elektrárny

V minulém čísle jsme vás informovali, že MěÚ se odvolal proti stížnosti odboru životního prostředí v Semilech týkající se stavby větrných elektráren. Tím ovšem celá záležitost nekončí. Obyvatelé Staré Vsi skutečně podpíší akci proti elektrárnám a zaslali ji odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí v Liberci. Došlo k jednání mezi odborem a firmou SCS Jablonec, která už má stavební povolení na výstavbu stožárů na měření větru. MěÚ obdržel vyjádření k celé záležitosti ze dne 20. 2. 2006, v němž firma odůvodňuje význam celé akce a poukazuje na nesmyslnost důsledků provozu uvedených ve stížnosti, a k dopisu starovešských občanů se písemně vyjádřil 21. 2. 2006. Zájemci se mohou s celým vyjádřením seznámit buď na MěÚ nebo v naší redakci v muzeu. Chtěli bychom jen dodat, že pokud se jedná o rušivé prvky v krajině, je to subjektivní názor každého člověka. Stavba prostě musí být při své výšce vidět, tak jako je vidět vysílač s restaurací na Ještědu, rozhledna na Černé Studnici, vysílač na Černé hoře, senážní věže ve Vitkovcích, megastavba velkokapacitního kravína ve Františkově, telekomunikační vysílače na Práškově skále, Tříčských vrších apod. Vše už bylo řečeno, mnohokrát projednáno a vysvětleno. Nyní je na odvolacím orgánu, aby věc zvážil a objektivně rozhodl.

Chata Ski klubu

Přestavba a úprava bytů v turistické

chatě bude konečně zahájena a provedeny budou vnitřní úpravy hoření části domu (ve dvou bytových jednotkách).

Poděkování

Za pomoc v letošní mimořádné zimě patří poděkování nejen organizacím, ale i mnoha jednotlivcům. Jsou to: Hasičský záchranný sbor LK, pracoviště Semily; SDH Vysoké nad Jizerou; zaměstnanci KSSLK - pracoviště Semily, jmenovitě Vlastimil Válek, Josef Novák a cestmistr Tomeš; zaměstnanci MěÚ Vysoké nad Jizerou; Zemědělské družstvo Horal, pan Jaroslav Kučera a synové; pan Miroslav Šilhán, jenž pomohl s elektřinou i s vodou, a všichni další nejmenovaní, kteří se na úklidu a práci se sněhem podíleli.

Z rozhovoru se starostou přípravila Ludmila Hnyková

Ospalky sněhu ještě v koutcích střech. Poslouchej, zimo, nechťels bys vstávat? Zač se dáš koupit? Za ořech? Či za kraj, jenž je celý zavát?

Znám jeden. Tam bys měla jít. Potřeboval by trochu zmrazit. Je to mé srdce. Nemá klid. Tluče se, tluče o obrazy.

Dubnové dívky vidí, slyší lži. Kdyby sis ty však dala říci. Tu do všech oken k náběží By vpadlo slunce vítězí.

Jiří Orten

Okénko podnikatelů

Tentokrát jsou zprávy v této rubrice nepříznivé, až záporné. Železářství pana Bohdana Blažka bylo zrušeno, žárovky všeho druhu jsou k dostání v drogerii. Je to škoda, už jsme si zvykli, snad se brzy najde nový podnikatel, který by v podobném oboru pokračoval.

Ale nebojte se, podnikatelé nevyšli, jen projevují aktivitu v oborech poněkud málo známých. Měli jsme podnikatele, který rozmísťoval starý nábytek po lesích, jiný zdobil okraje lesa sklenicemi s kompotem, někteří podnikali v oblasti čistíček a odpadů z WC, někteří si zase pletou odpad komunální s hřbitovním a pod rouškou tmy plní kontejnery u hřbitova, někomu stačí pro podnikání jen půlkopy podél silnic, hlavně dále za městem. Možná že jsem na některý nový druh podnikání zapomněla, omluvte mě, a přečtěte si prosím následující povídání.

Vážení čtenáři,

redakce Větrníku se ve snaze o vyváženost obsahové stránky zpravodaje města často obrací mimo jiné i na zaměstnance MěÚ s žádostí o příspěvek. Jelikož "již není úniku", dovoluji si přispět do Větrníku minisérií miničlánků, kterou jsem pojmenoval "Nevěřte? Věřte." a ve které chci okomentovat věci, jež možná nešvou jenom mě.

Odpad - kam nám jenom odpad?

Město Vysoké nad Jizerou má zaveden na svém území tzv. "pytlový systém" odvozu komunálního odpadu z domácností. Občan si zakoupí modro-bílý plastový pytel a do něho uloží odpad, případně jím označí popelnici. Pytel s odpadem nebo označenou popelnici přistaví v den svozu před svůj objekt k odvozu. Podniky, organizace i občané mohou též uzavřít smlouvu na několik způsobů periodického odvozu odpadu přímo s firmou Severočeské komunální služby Jablonec nad Nisou, s. r. o. Občané mají možnost třídit PET láhve, směsný plast z domácností, Tetra Pak obaly, sklo, papír, kovový odpad. Větší komunální odpad mohou uložit do velkoobjemových kontejnerů. Nebezpečný odpad je odvážen z města dvakrát ročně způsobem mobilního svozu pověřenou firmou. Dle mého mínění je to dostatečný arzenál možností, jak se se ctí zbavit domácího odpadu. Každý má možnost, stačí ji jenom využít.

Jaká je však skutečnost? Popelnice řady občanů jsou vystaveny na obdiv na veřejných místech celý rok. Nezamčené jsou velmi oblíbené, jelikož slouží i dalším šetřivým občanům, případně ubytovaným rekreantům z bytů, domků a chaloupek, jejichž majitelé považují své hosty za tak blízké kamarády, že jim poskytují rekreaci v městě nejkrásnější zimy zcela zdarma. Uzamčené popelnice nejsou tak oblíbené, jelikož je nelze "narvat", ale ve své podstatě je to celkem jedno, neboť přiložit k těmto popelnicím neoznačené plastové

pytle nebo tašky s označením všech možných "megakrámů" naplněné nedojedenou večeří, plesnivým pečivem, obaly od konzerv, pokakanými plenami, dámskými hygienickými potřebami, láhvemi od levného i drahého alkoholu apod. není vůbec žádný problém. Tato minismetišť slouží často jako samoobslužná krmná miska pro volně pobíhající čokly, neboť zde vždy seženou něco k snědku.

Často se stává, že tyto pytle a tašky zapadané ve sněhových návějích roztrhá nechtěně technika pro úklid sněhu a nepořádek se posune k sousedovi, který se nestačí divit, co to vlastně "produkuje"...

Velmi oblíbeným úložištěm odpadu z domácností se stávají i odpadkové koše pod správou města. Ať to měšci uklidí. Je skutečně zarážející, jací "občanci řádní" spoří tímto způsobem. Dalším výhodným a levným úložištěm domácího odpadu jsou kontejnery na tříděný odpad (PET láhve, papír, sklo). Sklo, PET láhve a zbytky jídla v kontejneru na papír - žádný problém. Kontejner na hřbitovní odpad považují někteří občané také za veřejnou popelnici. O zarostlých mezích, příkopech, lesích apod. snad ani není potřeba mluvit. Zatím je snít v tomto směru jako milosrdná peřina, pod kterou není vidět, ale jaro ukáže, jací jsme to vlastně Evropané.

Možná se mnozí domnívají, že tyto řádky nejsou pravdivé. Nevěřte? Ale věřte. Bohužel.

Ing. Pavel Štěpánek,
tajemník MěÚ

KRKONOŠE

Několik důvěrných rad jak při lyžování se chovati

* Aby ses na sněhu musil představovat, k tomu tě nikdo nenutí.

* O radu smíš prosit a buď ujištěn, že se ti zdvořilě odpoví též ochotně dostane, ovšem byl-li jsi sám zdvořilý a nebyla-li tvá otázka příliš hloupou.

* Chceš-li se k nějaké partii připojit, taž se někoho z nich, kdo s tebou již šel, byl-li bys společností milý. Zdráhá-li se ti říci ano, nejdi s nimi.

* Při společných výletech buď vždy dochvilný. Kdyby každý snidati chtěl, až jsou jiní hotoví, do smrti byste se nikam nedostali.

* Nevrtěj se ihned na pomoc, když v okruhu pěti kilometrů dáma upadne. Ta se naučí jízdu sama, bez tvé galantnosti.

* Jak by bylo hezké, kdyby všude stalo se zvykem, by si dámy lyže samy připínaly, své vázání hned zpočátku si samy na nožku řádně upravily a své lyže samy nesly!

* Byť bys sebe lépe uměl bavit, při déle trvajícím výstupu mnoho nezvaž! Nemá každý plíce a náladu nezničitelnou.

* Oblíbenosti, již se těšíš, nezvěšiš, dáš-li se každou chvíli laskavosti prokazovat, zvláště když tvá polní láhev zeje prázdnotou.

* Dobrý tón rozhodně porušuje, šlape-li kdo jinému na konec lyží. Stane-li se cos podobného tobě, pros

za prominutí a zůstaň ihned pět metrů pozadu.

* Nesjížděj nikdy s návrší, které si jiní s velkou námahou ke skoku upravili, pokud sis k tomu nevyžádal od nich svolení.

* Jest tvoji "zatracenou" povinností, abys díru, již jsi svým pádem do sněhu udělal, sám zase pěkně zarovnal.

* Stojí-li někde pohromadě čtyři páni a dvě dámy na lyžích, nejsi nikterak morálně nucen do nich vjeti s voláním "Lyže zdar!" nebo "Dobrý vítr". Nejsi-li snad vůbec ani schopen v pravý čas se jim vyhnouti, pak je to od tebe velké nezdvořilosti.

Krkonošské muzeum Jilemnice
(Převzato z Krkonošské sezóny)

ZDRAVOTNICTVÍ

Několik lékárnických postřehů

Asi jen málokdo si nepovšiml, že se ve zdravotnictví něco děje. Objevuje se spousta informací, které jsou mnohdy protichůdné, nejednoznačné a pro člověka, který se v oboru nepohybuje, mnohdy nesrozumitelné.

Takže o co vlastně těm lékárníkům jde? Celá problematika je velice široká a domnívám se, že rozepisovat zde vše do podrobností by zabralo zbytečně mnoho prostoru. Pokusím se tedy ve zkratce alespoň částečně

nastínit, oč lékárnám, které jsou stovky let nedílnou součástí zdravotnictví, běží.

1. O vrácení přírážky na výši z roku 2005 a o koncepční změny. Snížením přírážky lékárnám od 1. 1. 2006 byl vyvinut ekonomický tlak především na malé lékárny. Dá se říci, že tímto krokem je ohrožena dostupnost zdravotnické péče, protože k dnešnímu dni již bylo zavřeno v republice 11 malých lékáren a výdejen. Obyvatelé těchto lokalit budou muset dojíždět pro sebestmíň drobnosti desítky kilometrů. Lze říci, že lékárníci hájí své peníze, avšak je zrušení těchto lékáren v zájmu pacientů, nebo ne? Nemyslím si, na rozdíl od pana ministra, že lékárny na malém městě jsou luxus, protože co pocítí pacient více: když bude zavřena lékárna malá na vesnici či v městečku, nebo bude uzavřena jedna lékárna ve velkém městě? Necht každý posoudit sám.

2. O pochopení, že nejsme parazit, jak nás označil pan ministr. Podle růstu počtu lékáren si pan ministr Rath utvořil názor, že to jsou instituce vytvářející zisk a nic víc. Domnívám se, že pan ministr asi příliš neví, co s sebou nese farmaceutická péče a jak ji lze využít k vyšší efektivitě zdravotní péče. Vždy se tvrdilo, že neznalost neomlouvá, ale v tomto případě to zjevně neplatí. Z podnikatelského hlediska tvoří lékárníci důležitou střední vrstvu společnosti, proto také provozují lékárny v méně atraktivních místech, pokud stačí uživit sebe a svou rodinu.

3. Je jedinou možností reformy

začít nepromyšleně šetřit na zdravotnicích i pacientech? Další nepravda z dílny ministerstva. Lékárník je koncovým zdravotnickým pracovníkem, který pomáhá pacientovi orientovat se v samoléčbě, posoudit vhodnou kombinaci léků a má funkci poslední kontroly při výdeji léků na recepty. Kromě toho, že lékárníci absolvují pětileté vysokoškolské studium v oboru, jsou toto jedny z mála rozdílů mezi výdejem léků v lékárně a prodejem mimo lékárně či na internetu. Také žádné návrhy na zefektivnění lékárenské péče nebyly ze strany ministerstva akceptovány (vyřazení neefektivních léčiv z úhrady pojišťovnou, za drahé léky bude mít lékárna menší přírůstek než za levné, lékárníci povedou kontrolu interakcí, zavedení standardů péče, která je hrazena z veřejných zdrojů).

4. O vytvoření koncepce reformy. Pan ministr Rath pracuje na ministerstvu zdravotnictví od 21. 10. 2005. Od té doby nepředložil žádnou koncepci, žádný plán, žádnou analýzu ani systém opatření. Vždy vyrukuje s nějakým tvrzením, které čím je bombastičtější, tím je nepravdivější.

5. O kvalitě zdravotní péče, o demokratický rozhovor na téma koncepce zdravotnictví, vystupujeme proti svévoli a byrokracii. Myslím si, že není důležité, zda lékař, lékárník nebo nemocnice jsou fyzické osoby, s. r. o. nebo akciové společnosti, důležité je, aby byly blízko pacientovi a poskytovaly kvalitní zdravotní péči. Podporuji reformu zdravotnictví po předchozí veřejné diskusi,

která by měla předcházet prosazení zdravotnických zákonů, tak jak je tomu ve všech demokratických zemích. V naší zemi probíhá nyní reforma zdravotnictví na základě direktiv ministra Ratha bezmyšlenkovitě, chaoticky a na některé sféry zdravotní péče působí přímo destruktivně.

Bojují tedy lékárníci za své miliony, nebo za své pacienty a za české zdravotnictví? Tot otázka k zamyšlení.

PharmDr. Dalibor Ďurda

NEMOCNICE

Třicátý rok Plasty ve Vysokém nad Jizerou

Vloni dovršil Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou třicátý rok své činnosti. Byla to pro nás doba bilancování a hodnocení, přesto činnost v prvních letech ústavu nelze dobře s dnešním stavem porovnat. Zvýšil se významně počet pacientů, ale především se rozšířilo spektrum poskytované péče.

Na začátku každého nového roku vám předkládáme údaje o objemu poskytované péče i o objemu finančních prostředků, s nimiž jsme předchozí rok disponovali. Zajímavé by bylo srovnání s prvními roky činnosti ústavu, ale v té době naše nemocnice patřila Okresnímu ústavu národního zdraví (OÚNZ) v Semilech a naše výsledky byly zahrnuty do celkového hospodaření OÚNZ.

Navíc ani cenové relace neodpovídají době před třiceti lety. Pro lepší představu o nárůstu naší péče jsme proto zvolili pětileté období a rádi bychom vám ukázali rozdíl let 2000 a 2005.

V roce 2000 jsme přijali na naše lůžka 1833 pacientů, v loňském roce to bylo již 3049. Ve srovnání s rokem 2004 je počet pacientů přijatých k hospitalizaci vyšší o 236 osob. Ambulanci prošlo před pěti lety přibližně 10 tisíc pacientů, v loňském roce 20,5 tisíce pacientů. Máme stále stejný počet lůžek (52), proto se opět zkrátila doba hospitalizace: z 8,86 dne v roce 2000 na 4,98 v roce 2005. V roce 2000 zajišťovalo lékařskou péči pět lékařů, dnes je počet lékařských úvazků 6,6.

Vyššímu objemu poskytované péče i zvyšujícím se cenám vstupů odpovídá i nárůst rozpočtu. V roce 2000 prošlo našim hospodařením 20 milionů Kč, letošní rozpočet převyšil částku 32 milionů Kč. Důležité je, že i v dnešní nelehké ekonomické situaci se nám podařilo udržet rozpočet vyrovnaný. Nemáme žádné dluhy a platíme v řádných termínech splatnosti. Přitom požadavky na zabezpečení zdravotní péče přinášejí provozní náklady, které jsme dříve hradili v mnohem menším objemu. Zmíněné náklady vyplývají z dodržení nových platných právních předpisů: např. kontrola funkce sterilizátorů se dříve prováděla jednou za půl roku, dnes si musíme kontrolu zajistit a zaplatit každý měsíc. Mnoho výrobků nelze dle nové vyhlášky opakovaně sterilizovat. Dříve se rentgenové přístroje kontrolovaly jednou za rok, dnes jsme povinni kon-

trolu zabezpečit a zaplatit měsíčně. Zvyšující se náklady pozorujeme i u zdravotnických materiálů, kde nakupujeme ty nové, určené ke specifickým úkonům a hojení ran. Použití nových materiálů usnadňuje léčbu a zkracuje její dobu, jsou tedy přínosem především pro pacienty. Z hlediska ochrany pacienta jsou však nezbytné i všechny kontroly a revize přístrojů.

Pro vysokou kvalitu naší práce je nezbytné požívání nového vybavení. Z naspořených investičních prostředků jsme vloni doplatili pojízdný rentgenový přístroj a zakoupili přístroje a vybavení v celkové hodnotě 500 tisíc Kč.

Majetek nemocnice odpovídá rozsahu a kvalitě činnosti, kterou provádíme. Nemůžeme mít méně přístrojů, protože bychom nemohli vykonávat plánované operace. Mimochodem objednávací termíny na nové operace jsou již na rok 2007, celý letošní rok je obsazený. Nemůžeme mít ani méně peněz, protože bychom nemohli nakoupit potřebný zdravotnický materiál a potraviny, nemohli bychom zaplatit plyn, elektřinu a další služby. A nemohli bychom ani vyplatit mzdy našim lékařům, o něž je velký zájem na klinikách a specializovaných pracovištích, a dalším zaměstnancům, kteří by jistě naši práci v okolních nemocnicích.

Stále větší význam má nemocnice jako školicí středisko pro lékaře a rehabilitační pracovníky z jiných pracovišť. Zvyšuje se i poptávka po přednáškách našich lékařů na kongresech a dalších vzdělávacích akcích.

Letošní rok jsme zahájili opět usilovnou práci. Jsme rádi, že tvoříme

dobrý kolektiv, který něco dokáže. Vážíme si zájmu o náš ústav a těšíme se na to, že mnoha lidem pomůžeme. O našich problémech, úspěších a pořádaných akcích vás budeme prostřednictvím Větrníku nadále pravidelně informovat.

Ing. Marcela Škodová,
ředitelka ústavu

Bál Po staru

Bývá zvykem, že tradiční závody Po staru končí vyhlášením výsledků a bálém v divadle Krakonoš. Stejně tomu bylo i při letošním ročníku dne 18. února. Spokojení, dobře naladěni i vyčerpaní a unavení účastníci a návštěvníci závodů se sešli v divadle, aby převzali dantesy a v kruhu svých přátel se pobavili.

Ředitelkou bálového výboru nemocnice je sestra Alice Dvořáková, která se organizace zhostila opět na výbornou. V posledních dnech jí byl ku pomoci nejen bálový výbor, ale všichni zaměstnanci nemocnice, kterým bych na tomto místě chtěla poděkovat.

K tanci i poslechu hrála skupina TRIVED ze Zlaté Olešnice. Bratři Vedralové se zpěvačkou měli ve Vysokém premiéru a jistě úspěšnou.

Sál nám pomohl vyzdobit David Schmoranz, který 14 dní maloval portréty lyžníků (někteří jsme se na portrétech i poznali) a tím přispěl k příjemné retro atmosféře.

Občerstvení zajistil tým naší kuchyně, sestřičky a další přátelé. Vzhledem k tomu, že se vše snědlo, jistě všem chutnalo.

Jako perličku pro bál natáčel závody

Ing. Martin Mašek, který pro naši nemocnici dokumentuje výukové operace. Projekce závodů, ještě týž večer na velkém a později na malém sále, bál jistě posunula o stupeň výše. Mnozí jste se nás ptali, jestli bude možné video někde dostat. Jistě ano, dáme včas vědět prostřednictvím Větrníku.

Dlouho jsme přemýšleli, čím tentokrát překvapit návštěvníky bálu Po staru. Vystoupení cirkusových umělců z rodiny Wertheimovy, úzce přibuzensky blízké s majiteli cirkusu Humberto, se nám - a doufáme, že i vám všem - líbilo. Bleskový žonglér Jozef Wertheim a tanečnice s obručemi Marie Wertheimová nám předvedli špičkové kousky ze svého umění. Oba žijí v Rakousku a přijeli do Česka jen kvůli tomuto vystoupení. Byli velmi potěšeni vysokým obecenstvím a my byli rádi, že jsme ve Vysokém mohli předvést zase něco jiného.

Tombola byla bohatá, všichni se na ni těšili a mnoho vyhrávajících odcházelo spokojených. Do tomboly nám přispělo na sedmdesát firem, chtěli bychom ještě jednou všem poděkovat. Neúspěšné jsme chtěli potěšit alespoň vtipem, dlouhá přprava lístečků jistě přinesla své ovoce.

Finanční přínos bálu není pro nemocnici zanedbatelný. Výtěžek převýšil částku osm tisíc korun a bude použit na nákup mikrochirurgických přístrojů.

Radost z příjemné atmosféry a chvíle pohody s přáteli nám daly sílu i do budoucna se podílet na akcích, které přinesou stejné pocity i našim spo-

Zveme Vás na

Vítání jara v jazzovém rytmu Kdy?

21. 4. 2006 ve 20:00 hodin

Kde?

Hotel Větrov

Kdo?

Sdružení jazzových hudebníků sympatizujících s naší nemocnicí

Pro Vás a pro nás pořádají jazzový koncert Selkáni

Bližší informace na plakátech, pozvánkách a v kanceláři nemocnice

luobčanům. Jedna z nich se bude konat už v dubnu.

MUDr. Alena Schmoranzová,
primářka

Ze života církve

Církev československá husitská

Velikonoce 2006

Sestry a bratři, přátelé,

křesťanstvo celého světa se v tuto postní dobu připravuje na jeden z vrcholů liturgického roku, kterým jsou Velikonoce a jim předcházející Svátý týden. Je velká škoda zredukovat tyto svátky pouze na pondělní pomlázku - jinak pěknou lidovou tradici, v jejímž pozadí je přítomna skrytá lidová víra v obnovu života. Celý týden nám však nabízí mnohem více. Máme příležitost rozjímat o Bohu, jeho otcovské lásce a sledo-

vat ve světě velikonočních událostí jedinečnou cestu návratu člověka k Bohu. Při prožívání Ježíšova pašijového a velikonočního příběhu se zamyslet nad významem utrpení člověka, nad smrtí a zároveň také nad spásou a životem věčným, ke kterému poukazuje tajemství Zmrtvýchvstání. Přijměte pozvání k poznání a prožití jádra samotné křesťanské víry - ke Kristovu vzkříšení.

Jaroslav Křivánek

Pořad bohoslužeb ve sboru ThDr. Karla Farského ve Vysokém nad Jizerou (není-li uvedeno jinak)

Květná neděle 9. dubna 2006 -

10.00 hodin - žehnání ratolestí

Zelený čtvrtek 13. dubna 2006 -

17.00 hodin - paschální večere -

v Semilech

Velký pátek 14. dubna 2006 -

15.00 hodin - pašije

Velikonoční neděle 16. dubna

2006 - **10.00 hodin** - Boží hod veliko-

noční

Římskokatolická církev

Postní čas jako cesta, jako hledání

Z tohoto posvátného času, z této přiležitosti, z této nabídky zůstaly v pojetí mnoha dnešních lidí jen předcházející karnevalové dny. Podobně jako slovo pout se u nich neváže se slovem putování, není to pro ně náročná cesta spojená s úsilím o obnovu, a také modlitba, prosba, ale spíše to, co může následovat při návratu - tedy houpačky, kolotoč, atrakce... Prvním březnem - Popeleční středou - vstupujeme do čtyřicet denního putování k největším a nejslavnějším křesťanským svátkům - Velikonočím. Není to tedy putování bez cíle, není to jen turistická procházka. V tento první den přísneho půstu od masa, a pro dospělé i jisté újmy v jídle, se setkáme s popelem, symbolem pomíjivosti, doprovázeným slovy: "Pamatuj, človče, že jsi prach a v prach se navrátíš." Není to fatalistické konstatování, že zkrátka vše pomijí a všechny snahy vyjdou v životě naprázdno, protože není na koho se spolehnout, co do dobrého díla, ani na sebe, ani na povolání na špičkách společnosti, a že vše spěje k zániku, po kterém zbude popel jak z každého díla, tak i z nás.

Tento nadcházející čas je naopak hledáním skutečných hodnot v nás, hodnot, o které se můžeme dělit. Ze života světců, či chcete-li osobností všech dob, poznáváme, že jsou věci, které nepodléhají zániku ani zapomenutí. Je to jejich životní dílo: pře-

devším práce na sobě opřená o prohlubující se víru, stálé úsilí o obnovu ducha (tak jako procvičujeme svaly či paměť), tedy to, co se nazývá modlitbou - vztahem k Bohu, půstem - upouštěním od toho, co není až tak nutné, ale "v chůzi" překáží, a almužnou - to je dílo projevované navenek, vůči bližnímu, pomoc ve skutečných potřebách lidí a světa.

Ještě jedna praxe postní doby nám připomene naše životní putování: jsou to rozjímání křížové cesty. Podobně jako pašije mohou být přiležitostí pro umělce. Na čtrnácti obrazech, zavěšených v kostele nebo namalovaných po jednom v kapličkách u některých cest vedoucích na vrcholy, vidíme toho, který nás předešel v utrpení, v povstávání z prachu, v setkávání s lidmi a ve vlastní nejvyšší oběti - na cestě k životu. U moderních děl se setkáváme s patnáctým obrazem - Vzkříšením. Přejí vám všem dobře využití této doby k hledání, těžení, putování. A vyběžím: pojďte spolu! Přiležitosti této společné pouti uvádím níže.

P. Pavel Ajchler

V době postní kromě ohlášených bohoslužeb každý pátek od 16.00 hod. je příležitost ke svátosti smíření - případně k rozhovoru pro hledající, od 16.45 pak křížová cesta (vše v kapli na faře).

Obřady Svatého týdne a Velikonoce:

Květná neděle - 9. dubna
10.00 hodin: průvod s ratolestmi

a mše sv. s pašijemi
Zelený čtvrtek - 13. dubna
17.15 hodin (v kostele): památka ustanovení eucharistie
Velký pátek - 14. dubna
16.30 hodin (v kostele): křížová cesta; **17.15 hodin** (v kostele): pašije a obřady Velkého pátku
Bílá sobota - 15. dubna
20.00 hodin: velikonoční vigilie
Boží hod velikonoční - 16. dubna
10.00 hodin: mše sv.
Pondělí velikonoční - 17. dubna
10.00 hodin: mše sv.

Dřevotřes bezhlavý

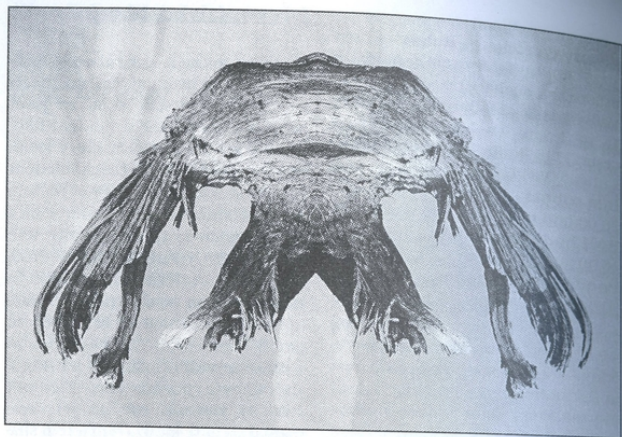
Na Jizeře ten den vítr vůbec nehvízdal, a bylo mi proto divné, proč něco vysoko na nebi stále sviští. Až jsem po chvíli spatřil jakýsi neidentifikovatelný létající předmět, který kroužil v obrovské výšce. Dalekohledem jsem uviděl, že je to předmět podobný moderním letadlům. Měl téměř trojúhelníkový tvar křidel a ve stejném úhlu byly i dvě výškovky. Předmět za sebou nezanechával žádnou stopu a jenom se ozývalo již zmíněné svištění. Přiznám se, že se mě v té chvíli zmocnilo silné vzrušení z toho, že vidím něco, co asi doposud nebylo pozorováno. Předmět jako by zaslechl mé nevyslovené přání a začal se klouzavým letem snášet k zemi. Klouzavý let se záhy změnil v let střemhlavý a já jsem si uvědomil, že teď nadešla pravá chvíle pro fotografování. Báľ jsem se totiž, aby mi předmět někam nezmizel. Pak se ale stalo něco zvláštního. Předmět byl náhle zbrzděn neviditelnou silou, vybral střemhlavý let, prudce snížil svou rychlost a nalétl přímo nade mne. Svištění ustalo. Pomalu a majestátně mi pár metrů nad hlavou proplouval podivný tvor. Neměl hlavu a viděl jsem, že oči i pootevřená ústa byla umístěna na spodní straně trupu. Prohlížel si mě a já jeho. Na chvíli se dokonce zastavil, aniž by mával křídly. Neviditelná síla ho držela tři metry nade mnou. Viděl jsem, že je to asi pták a celý dřevěný, nebo snad z neznámé hmoty podobné dřevu. Pořídil jsem rychle první snímek. Bohužel byl i poslední. Cvaknutí

Zprávy z muzea

Pozvánka na výstavu

Dne 4. března byla v podkrovních prostorech vysockého vlastivědného muzea slavnostně zahájena výstava fotografií Ing. Jaroslava Procházky ze Smržovky, nazvaná Podivní tvory z Jizerských hor. Práce vznikly díky autorově schopnosti neobvyklého pohledu na přírodní útvary, díky představitosti a také úpravou na počítači. Výstava je přístupná do 6. dubna.

K fotografiím se vážou i příběhy, popisy setkání Ing. Procházky s tajemnými podivínky. Otiskujeme jeden z nich, další je možné přečíst si přímo v muzeu v podkrovi.

závěrky tvora vyplašilo a ten s ohromujícím zrychlením mizel do prostoru nad Jizerou. Co jsem to vlastně viděl? Dřevoptáka, nebo UFO? Nevím, ale řekl bych, že to první UFO určitě neexistují.

Ing. Jaroslav Procházka

Výstavní místnost v příměstí:

Drahé kameny Krušných hor
tradiční výstava ze sbírek Josefa Malého z Rovenska pod Troskami
4. 2. - 27. 4. 2006
(bude prodlouženo)

Připravujeme v podkroví:

Putování za předky
výstava České genealogické a heraldické společnosti v Praze
8. 4. - 23. 6. 2006
(vernisáž s přednáškou o rodopisu v sobotu 8. 4. v 15.00 hodin)

Cílem této výstavy je srozumitelnou a přitažlivou formou seznámit širokou laickou veřejnost s pomocnými vědami historickými, jakými jsou genealogie a heraldika. Podnítit tak zájem lidí nejen o historii regionu, kde žijí, ale především o minulost vlastního rodu. Návštěvník výstavy může spatřit na řadě výstavních panelů ukázky archivních záznamů o předcích, které jej chronologicky provedou od současnosti až k minulosti a umožní mu sledovat vytvoření rodové posloupnosti. Tyto záznamy jsou doplněny dalšími ukázkami, které ilustrují v historických zápisech možnosti poznání života i charakteru vlastních předků a ožívují tak - někdy dramaticky, jindy humorně - strohost životopisných dat narození, sňatků a úmrtí. Rodopisná část je bohatě doprovázena výstavkou krásně vypracovaných

erbů, která dokumentuje nejen historii heraldiky šlechtické, církevní či cechovní, ale i současnou renesanci heraldiky městské i možnosti heraldiky občanské.

Korespondence Karla Kramáře a TGM

Do muzejní knihovny přibyla nedávno kniha "Korespondence T. G. Masaryk - Karel Kramář", kterou vydal Masarykův ústav Akademie věd České republiky v rámci vydávané "Korespondence TGM". Na dodávání vyžádaných informací pro tuto práci se skromným dílem podílelo i vysoké vlastivědné muzeum. Kniha velmi podrobně ukazuje v pokud možno kompletní edici vzájemných dopisů Tomáše Masaryka a Karla Kramáře jejich vzájemný přátelský vztah. Ten v pozdějším věku notně ochladl kvůli odlišným náhledům na některé politické otázky. Ke smíření obou pánů došlo až na samém sklonku jejich životů koncem třicátých let dvacátého století, nad hroby jejich nejbližších. Edice v dodatku přináší i dochované texty vzájemných dopisů mezi členy rodiny Masarykovy a Kramářovy.

Jako ukázkou jsme pro Větrník zvolili dopis Karla Kramáře napsaný T. G. Masarykovi 30. prosince 1919, tedy krátce po Kramářových narozeninách (27. prosince), výjimečně přímo ve Vysokém nad Jizerou, kam se manželé Kramářovi uchýlili k přibuzným do domu čp. 58 (nyní zdravotní středisko) po Kramářově

návratu z Paříže, kde vedl československou delegaci na mírové konferenci po právě ukončené světové válce:

"Milý příteli, měl bych toho mnoho, co bych Vám chtěl psát k novému roku. Ale raději si to nechám, až se uvidíme a budeme moci trochu promluvit. Zatím Vám i všem Vaším oba přejeme v novém roce hodně zdraví a všechno dobré!

Jsem se ženou ve Vysokém, kde jsem se zrovna před 59 lety narodil. Se stáším jde u mne láska k mému rodišti. Je tu strašně sněhu, takže sotva možno chodit, ale to nám nic nedělá. Jsme tu daleko od světa a vzduch je tak svěží, ostrý a zdravý! A mně je tak příjemno, že jsem po Paříži trochu sám. Zůstanu zde asi do 12. ledna a pak už musím zase trochu do naší politiky. Pak doufám, že se uvidíme.

Srdečně Vás pozdravuje Váš Kř"

Odpověď napsal Tomáš Garrigue Masaryk z Prahy do Vysokého již 1. ledna 1920:

"Milý příteli, děkuji za vzpomínku; navzájem Vaši paní a Vám naše vřelé přání k novému roku.

Těším se na naši rozmluvu o politické práci v novém roce; doufám, že se naše situace je tak jasně zřejmá, že při dobré vůli a soudnosti nemůže být zásadních rozporů.

Mějte se tam dobře! Chťel bych také být někde venku a v samotě.

Váš Masaryk."

Michal L. Jekl

Víte, že...

V Městské knihovně ve Vysokém nad Jizerou probíhá stěhování do nových prostor. Zájemcům proto nabízíme množství vyřazených knih, z kterých je možno si vybrat v původních prostorách ve škole. Dále oznamujeme návštěvníkům, že na potřebnou dobu bude knihovna uzavřena.

Iva Řehořová

Liberecký kraj odměnil nejlepší stře-
doškolské práce na téma "Rozvíjí se
naš kraj udržitelně?". Mezi nejúspěš-
nějšími byly i příspěvky studentů
Integrované střední školy ve Vysokém
nad Jizerou. Do bloku nejlep-
ších prací hodnotitelská komise
zařadila příspěvek Jiřho Palounka,
do bloku velmi dobrých příspěvků
Ondřeje Bláhy a Petry Skalské a do
bloku dobrých příspěvků Lenky Šol-
cové.

red.

Školní okénko

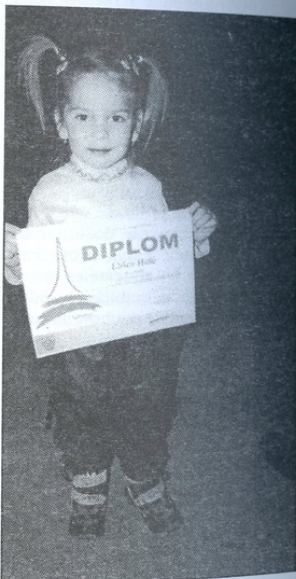
MŠ

Kdo si hraje, nezlobí...

To se snažíme uplatňovat i v naší
mateřské škole. Mezi nejčastější čin-
nosti dětí patří kreslení a malování.

Děti mají možnost využít pestrou
škálu kreslicího materiálu a my se
snažíme dle finančních možností
sledovat a nakupovat novinky ve
výtvarné nabídce.

Naše děti se zúčastnily i výtvarné
soutěže "O pohár hejtmána Liberec-
kého kraje". Je zaměřená na bezpeč-
nost silničního provozu a má již
svého vítěze. V celokrajském klání
v kategorii dětí z mateřských škol
uspěla Eliška Holá z Vysokého nad
Jizerou. Na 20. 12. 2005 byli vítězové
a jejich rodiče pozváni do Liberce,
kde jim hejtmán Petr Skokan osobně

předal ceny. Ještě jednou, Eliško, bla-
hopřejeme k 1. místu.
Zimní období je spojováno se sně-
hem a mrazem a letos to platí doslo-
va a do písmene. Proto jsme i my
využili sněhovou nadílku a chodíme
lyžovat. Ze čtyřiceti dětí chodí na
běžky šestnáct z velkého a sedm
z malého oddělení. První pokusy

začínáme u školky na zahradě
a později, když jsme šikovnější, lyžu-
jeme u vleku ve vyjetých stopách.
Doufáme, že se některým dětem
lyžování zalíbí a budou pokračovat
v lyžařských oddílech.

Dana Nedomlelová, učitelka MŠ

Zápis dětí do MŠ a den otevřených dveří

se koná

ve čtvrtek 4. května 2006 od 8.00 do 11.30
v Mateřské škole ve Vysokém nad Jizerou

ZŠ

Zápis do 1. třídy

Zápis se konal ve středu 1. února.
Bylo zapsáno 18 dětí, z toho 16
nastoupí v září do první třídy
a dvěma dětem byl povolen odklad
povinné školní docházky o jeden
rok. Letos poprvé museli rodiče
podle nového správního řádu podat
písemnou přihlášku k zápisu a po
jeho úspěšném absolvování dostali
písemné rozhodnutí o přijetí jejich
dítěte do školy.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová,
ředitelka

Sníh přeje lyžařům

Žáci a učitelé základní školy využíva-
jí letošní bohaté sněhové nadílky.

Chodí lyžovat při hodinách tělesné
výchovy na vlek k panu Matouškoví
nebo trénují na běžkách.

Sedmé třídy absolvovaly lyžařský
výcvik, který zakončily výletem na
Štěpánku. Během výcviku využívaly
vlek Šachty a také běžecké tratě.

Vrcholem lyžařské sezony jsou závo-
dy, které pro naše žáky připravují
členové Českého ski klubu. Letos se
závodily 21. a 22. února odpo-
ledne. Hezké počasí a perfektní
organizace přinesly dětem radost ze
sportování a dobrou náladu. Na běž-
kách závodilo 53 a na sjezdovkách
55 závodníků. Již tradičně byla větší
účast mladších žáků od první do
páté třídy.

Než uvedu výsledky, chtěla bych
moc poděkovat všem, kteří školní
lyžování podporují. Za organizování
závodů děkuji panu Zdeňku Seidlovi
a všem jeho kolegům. Dále panu

Ing. Petru Adlerovi a panu Františku Matouškovi za ochotu a cenové zvýhodnění při využívání lyžařských vleků.

Výsledky závodu v běhu na lyžích (pořadí od 1. místa):

1. a 2. třída - dívky: Kristýna Rydvalová, Lucie Novotná, Denisa Šimková; - chlapci: Pavel Štěpánek, Jan Štěpánek, Václav Holý; 3. až 5. třída - dívky: Pavla Šaldová, Barbora Flösslová, Helena Vondrová; - chlapci: Štěpán Ševčík, Jakub Novotný, Daniel Šimek; 6. a 7. třída - dívky: Veronika Havlová, Michaela Košatková, Kateřina Zelinková; - chlapci: Jan Fedorko, Tomáš Tryzna, Nikola Holeček; 8. a 9. třída - dívky: Veronika Zelenková, Zuzana Vitvarová, Barbora Hásková; - chlapci: Martin Saska, Zdeněk Sajdl.

Výsledky závodu v obřím slalomu (pořadí od 1. místa):

1. a 2. třída - dívky: Karolína Peterková, Tereza Friedová, Marie Karbanová; - chlapci: David Bělohávek, Pavel Štěpánek, Jan Štěpánek; 3. až 5. třída - dívky: Kristýna Friedová, Pavla Šaldová, Petra Pořízková; - chlapci: Jakub Novotný, Jakub Zeman, Josef Kučera; 6. a 7. třída - dívky: Kateřina Zelinková, Barbora Votočková; - chlapci: Jan Koniř, Jan Fedorko, Jan Nosek; 8. a 9. třída - dívky: Barbora Petrušková; - chlapci: Jan Nesvadba, Zdeněk Kučera, Jiří Housa.

I když jsou jmenováni jen ti nejlepší, chválím všechny závodníky a přeji jim hodně sportovních úspěchů.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová,
ředitelka

ISS

Maturitní ples

Po úmorných, pečlivých, složitých a dlouhých přípravách se dne 10. února uskutečnil maturitní ples čtvrtého ročníku obchodní akademie a druhého ročníku nástavbového studia vysoké integrované střední školy. Slavnost jsme toužebně očekávali. Všichni, tedy my maturanti a maturantky, jsme se proměnili v krále a královny večera ve slavnostních róbách. Ples zahájilo vystoupení jilemnické skupiny Paul Dance. I přes obavy některých rodičů, pedagogů a maturantů jsme dlouho nacvičovaný nástup zvládli bez chybičky a poté nastalo slavnostní předávání šerp maturantům. Během šerpování jsme utrpěli pouze minimální újmu v podobě několika boulí na hlavě. Ale na ty jsme během chvíle zapomněli při připitku, který následoval. Po oficiálním zahájení večera nastala nejoblíbenější část - volná zábava. Ta byla přerušena půlnocním překvapením - kouzelnickým vystoupením, které obstarala naše talentovaná spolužačka Verča. Umísťuje se na předních pozicích v mezinárodních kouzelnických soutěžích. Celý sál se zatajeným dechem sledoval její kouzelnické umění. Až v ranních hodinách jsme se vážavým krokem odebrali ke svým domovům. Ples se povedl díky všem, kteří se přímo i nepřímo podíleli na jeho přípravách. Děkujeme jim.

Za O4A Zdeněk Fejfar
a Jiří Palounek

Motto:
Žák není nádoba,
jež se má naplnit,
ale pochodeň,
která se má zapálit.

Starořecká moudrost

Vzpomínka na školní léta

Chtěl bych se ve vzpomínkách vrátit o padesát let nazpět, a to do svých školních let. Tehdy jako školáci jsme se nemohli dočkat prvního dubna, tj. apríla. Od samotného rána bylo v rozhlase spousta humoru, hlasatel hlásil nesprávný čas (vzápětí se opravil), v celém vysílání převládala dobrá nálada. Ve vesnicích se pořádaly aprílové večírky. My, školáci, jsme této zvyklosti využívali obzvláště, jeden z druhého si tropili legraci a celí rozjaření zasedli do školních lavic.

Toho dne byl první hodinu přírodopis a někdo dostal nápad, co takhle vyvést aprilem pana učitele. To ano, to tu ještě nebylo! Souhlasila celá třída.

Do začátku vyučovací hodiny zbývalo málo času, ale nápadů, jak přelstít pana učitele, bylo hned několik. Zvítězil světoborný nápad - napsat na spodní tabuli velkými písmeny "APRÍL" a nápis překrýt čistou vrchní tabulí. Tabule se tehdy zasouvaly stáhnutím za sebe, a chtěl-li vyučující psát na tabuli, musela se jedna tabule stáhnout do výšky přijatelně na psaní. Nápad jsme uskutečnili ihned, jak to v takových případech bývá, nemusel nás vůbec nikdo pobízet.

Po zvonění se ve třídě rozhostilo nebývalé ticho, všechny naše nevinné pohledy byly upřeny ke dveřím v očekávání příchodu pana učitele. Konečně! Po chodbě zazněly kroky a pan učitel vešel do třídy, položil sešity na stolek a pravil: "Stáhněte tabuli!" Nikdo se z lavic nehnul a celá třída sborem odpověděla: "Prosím, tabule nejde stáhnout." Pan učitel, věřící v pravdomluvnost svých žáků, přistoupil k tabuli a značnou silou zatáhl. V ten okamžik se tabule rychle pohnuly. Pan učitel klesl do hlubokého podřepu. Na vrchní tabuli se vítězoslavně běhal veliký nápis "APRÍL".

S rychlostí, jakou vylétla tabule do výše, nám také došlo, že jsme apríl s naším světoborným nápadem hodně přehnali. Následující trest ani napomenutí nepřicházelo, pan učitel se nerozčílil ani nepátral po vinících, celá vyučovací hodina uplynula v dobré pohodě. Při svém odchodu ze třídy se mírně pootočil a tiše řekl: "Odpoledne zůstanete po škole."

Všichni se dlouho dívali na zavřené dveře, kterými pan učitel opustil třídu, s ulehčením, neboť aprílový žert byl od nás hodně smělý, a tak vše dost dobře dopadlo. Háček byl v tom, že tento den jsme školu odpoledne neměli a místo domů jsme museli zpět do lavic. S vědomím sklizně zasetého jsme se všichni po obědě sešli ve třídě a se vši tichostí zasedli do lavic.

Ve třídě zavládlo naprosté ticho, každý se ho bál i sebemenším špitnutím porušit. Po krátké době se otevřely dveře, v pootevřených dveřích stál pan učitel a udiveným hla-

sem se tázal. "Co tu děláte? Běžte domů, to byl přece apríl ode mne." Všichni opouštěli třídu zvolna, pomalu, bez úprku k šatnám, přemýšlejce, kdo koho vyvedl aprilem lépe.

Jiří Marek, Horní Třeš

Z KULTURY

Dobra jako šafránu

Dobra je jako šafránu v každém srdci jen jiskřička doutná a láska v Božím zákonu je věčně hrající loutna.

Ne, dobra nejsou požáry a jenom láska je rozdmýchává - dokud je slunce nad námi spaluje zlo a z popele dobro jak věčný Fénix vstává

PhDr. Zdeňka Vaněčková

DIVADELNÍ KUKÁTKO

DS Krakonoš na cestách

3. 2. 2006 Polib tetičku
Jablonec nad Jizerou
24. 2. 2006 Polib tetičku
Hostinné
25. 3. 2006 Polib tetičku
Příkrý u Semil
12. 4. 2006 Polib tetičku
Špindlerův Mlýn

16. 4. 2006 Polib tetičku
Vysoké nad Jizerou
22. 4. 2006 Polib tetičku
Levinská Olešnice
květen 2006 Víkend
Josefův Důl (postupová přehlídka na KDP)
7. 10. 2006 Polib tetičku
Libštát
4. 11. 2006 Polib tetičku
Miletín

Tibetský tip na dlouhověkost

Dělejte to, co chcete a můžete, buďte spokojeni s tím, co máte. Žijte skromně, buďte všímaví a chraňte si svůj vnitřní klid. Jen velmi zřídka jsou příčinou naší nespokojenosti nebo nemoci vnější okolnosti či jiní lidé. Většinou si za své neštěstí můžeme sami. Jen ten, kdo žije v souladu se sebou samým a se svým okolím, může se ve zdraví dožít vysokého věku.

Bov

Z HISTORIE dávné i nedávné

Pan ředitel Schovánek 7. část

I do Rumunska se otec Schovánek podíval. Syn Jeník musel právě na služební cestu do Selo Solotviny. Pomocí známostí Jeníkových podí-

vali se až do Marmarošského Sigtetu. Po rozeslání pozdravů z tak daleké "ciziny" jelo se zpět do Slatiny a večer vlakem do Rachova. Nikdy by si nepomyslel, že ješá ke stáru podívá se tak daleko a po území dvou cizích států. Ale škola opět volala, a tak se skoro po šestinedělním pobytu u syna vraceli plně uspokojeni do Vysokého. Však si přislíbili, že se tam hned nejbližší prázdniny podívají.

ip

Ale v srpnu 1928 přijel pak k nim domů do Vysokého syn Jeník na šestiměsíční zdravotní dovolenou. Byla obava, že dostane souchotiny, a mimo to potřeboval klidu. Šťastně nemoc přestál a přijel i v roce 1929 na druhou zdravotní dovolenou. Byl již mimo nebezpečí, a tak podnikali túry do okolí do míst až čtyři pět hodin vzdálených. Jednou se podívali až do Doleního Polubného ke strýci Müllerovi, který tam měl živnost sedlářskou, jindy do Rokytnice a na Nový Svět. Nejčastěji zabloudili do blízkého Jablonečka a tam v "Paňži" dali si každý několik tvrdých. Zpáteční cesta vedla do kopce a tu bylo nutné si nějak ukrátit. Tím prostředkem byl salám. Nakoupili si ho u řezníka vždy 1 až 2 kg, každý si užil kus salámu velikosti makovice a nežli došli k nedalekému lesíku, zbývaly ze salámu obyčejně již žalostné trosky. To, že to byl salám koňský, jim nevadilo. Jim to chutnalo a šlo báječně k duhu a apetit byl také. Každou sobotu a neděli šli svorně se synem, někdy i s maminkou, když jí oči dělaly dobrotu, do biografu. Nevadilo jim, že vidí jeden a týž program dvakrát.

Tehdy Jeníkovi psala žena, že Jarmilka, do té doby jeho mazlíček, chce

mermo moci k tátovi. A tak táta napsal, ať to všechno přijede sem, do Vysokého. A přijelo. Syn jel jim naproti až do České Třebové. Místa pro děti bylo nyní dosti, vždyť před několika měsíci pronajal i uprázdněný vedlejší byt, jen kvůli vnoučátkům, aby se to mělo kde prohánět a všichni měli kde spát. Děti byly milé, ale při jídle byla s nimi potíž a zlobily. Jarmilka ráda tančila "tručáčka" a často se ocitla za dveřmi pro neposlušnost. A křičet jak uměla! Jé, ta to uměla. A klouček, ten byl o dva chlupy lepší, ale napodoboval přesto trefně sestřičku. Ale i jinak uměli dopalovati. On i žena si je jinak představovali, mysleli, jak je vnoučátka budou mít ráda, a zatím jejich přítulnost bylo nutno vykupovati dárky, jinak svoji lásku dávala najevo slovy "já ti nabiju". Čert ví, kde to sebrala, ale stále se tím oháněla. To dědu i babičku mrzelo; a tátu také. Pak Jarmilka odjela s maminkou domů a Jendáček zůstal s tatínkem ve Vysokém.

*Pokračování přišlo
Zpracovala Ludmila Hnyková*

Obecní kronika

Komunikace

Silnice

Státní silnice zřízena v letech 1848 - 1856

Okresní silnice staroveská z r. 1894 a tříčíslná do Jablonce, postavena v r. 1906

Okresní silnice k Hradsku z let 1900 - 1902 - všichni majitelé pozemků až

na Václava Holého z č. 20 věnovali pozemky k silnici zdarma - silnici vyměřil Petr Skrbek a městská rada měla dohled - náklad 14.097 korun 22 haléřů

R. 1901 byl postaven most s dřevěnou konstrukcí a betonovými pilíři u vstupu vysockého potoka do Jizery Okresní silnice (část) ke Stanovému byla postavena v r. 1863

Vysocká obec provádí úpravy cest každý rok. V r. 1930 byla opravena cesta ke Třici a cesta z náměstí k vile dr. Kramáře. Jinak je stav obecních cest velmi špatný, kromě cest přímo ve městě. Na straně ke Třici a na Starou Ves nemají svahy a cesty vyhovující kanály. Náměstí je v určitém čase blátivé a nemá pěkný vzhled - zvláště pro cizince. Nová ulice se otevírá mezi sokolovnou a městským činžovním domem č. 296, kde vzniká nová čtvrť domů postavených na obecním pozemku - č. 304, 305.

Turistické stezky

Na Štěpánku, na Nový Svět přes Plánýrku, na Rezek přes Maňkov, do Navarova přes Trojánky, na Nístějku, do Jablonce nad Jizerou... Označení je pouze barevné. Vycházky jsou v letní době zdejšími občany a hosty velmi využívány.

Doprava

Autobusové spojení Vysoké - Semily (Podmoklice) - státní správa ministerstva pošt a telegrafů. Doprava je osobní, pošty - zásilký a soukromé balíky. V neděli jezdil autobus do Jablonce nad Jizerou a zpět. Linka nevynášela a byla zrušena. V r. 1923 přestaly jízdy koňské do Plavů a Jablonce.

V době zimních vánic nebyla vozovka schopna provozu a pošta musí být dopravována do Jablonce nad Jizerou a odtud koňským potahem do Vysokého. Pošta, hlavně noviny, dostanou se do Vysokého o 8. hodině ránní, kdežto autobusem až o 12. hodině polední. Autobus odjíždí z Vysokého o 5. hodině odpoledne a přijíždí do Vysokého o 8. hodině večer.

Obec vysocká zaplatila 80.000 Kč kromě ubytování šoférů a místa pro autobus - betonová garáž v obecním domě Adovna. Okres vysocký zaplatil 40.000 Kč. Průměrný náklad obce za 1 rok na toto spojení si vyžádá 10 až 11.000 Kč ročně. Cena jízdného do Semil činí 10,- Kč. Státní správa na linku doplácí.

Osobní autodopravu má Bohuslav Čivrný - krejčí v č. 191 od r. 1927 - osobní otevřené auto zn. Praga-Alfa. Jako jeden z prvních má autodopravu i Adolf Berka. Se svým společníkem Antonínem Štekrem provozuje také nákladní autodopravu s těžkým vozem o možném nákladu 70q.

Soukromou nákladní dopravu má i stavitel Oldřich Zítek č. 248 pro vlastní užívání u své živnosti.

Osobní autobusové spojení má Bohumil Čivrný od r. 1929. Jezdí na lince Vysoké - Plavy - Držkov - Zásada. Vysoké - Jablonec - Jesenný.

Majitelé osobních automobilů jsou ještě kromě výše jmenovaných Josef Janda - stavitel č. 15 - zn. Fiat, Bohuslav Josífek - účetní - Praga-Piccollo.

*Pokračování přišlo
Ivana Řehořová*

Jak jsme pekli krušníky

Válka, ta druhá světová, ne a ne skončit. Čím víc se prodlužovala, tím menší byly příděly na potravinové lístky. A tím těžší bylo pořádně nakrmit rodinu.

Chleba, to už byly jen dvě kůrky s jakousi mazlavou hmotou uprostřed, dalo se to jen těžko ukrojit, v puse se to lepilo na zuby a ani ten "honikputr" (medové máslo) se na to nedal namazat.

A tak jednou přinesl tatínek odkudsi veliký mlýnek na kávu. Po malé úpravě z něho byl šrotovniček. Nějaké to kilo pšenice občas sehnal, a tak se mlelo. Celé zrno. Na moučném sítku jsme prosili mouku, co nepropadlo, dostali na přilepšenou králíci.

A z téhle černé mouky pekli tatínek krušníky. Maminka zadělala ve velké kameninové míse těsto. Z vykynutého tatínka vyválel oválné bochánky, válečkem na nudle, nebo i hřbetem ruky udělal podélně žlábek a otočil spodkem nahoru, nechal ještě trochu vykynout. Pak je potřel vlažnou vodou, posypal solí a kmínem a dal péct. Nemohli jsme dočkat, až se do takového, pěkně dozlatova upečeného krušníku zakousneme. To byla tenkrát pro nás pochoutka nad pochoutky. A vůbec nás nezajímalo, že vlastně jíme to nejzdravější pečivo.

Když dnes jdu v obchodě kolem košů s celozrnným pečivem, vždycky si na ty naše válečné krušníky vzpomenu.

Anna Čerovská

Sousedé

Za naším domem měli domek Mařatkovi. Bydlela s nimi v domku ještě rodina syna Josefa - lakýrníka. U domku byla malá oplocená zahrádka, do které ústilo malé okénko z chlívků, kde chovali kozičku. Ta každé ráno svým vydatným mekotem dávala majitelům najevo, že už je čas na její snídani.

Vedle Mařatkových měl domek pan profesor Skrbek, kde pobýval se svou paní hlavně v létě. Profesorovi nevstávali tak časně, a proto se pan profesor pšně ohradil proti buzení Mařatkovou kozičkou. Výsledek byl ten, že se na plůtku zahrádky objevila čtvrtka s nápisem: "Sto korun odměny tomu, kdo mně odnaučí kozu řvát." Pro nás děti to bylo příjemné povyražení.

Hana Pochopová

Vzpomínky knihovnice

4. část
Rok 1955

Za rok 1954 zvítězila opět knihovna v soutěži Budujeme vzornou lidovou knihovnu, v okresním kole. Byl to tedy pěkný začátek pro rok 1955. Ten začal už opravdu klidně, čtenáři byli spokojeni, že mají knihovnu zase na náměstí, a pilně do ní chodili. Bohužel jedna velmi nemilá událost narušila práci knihovny. Krajský

knihovnický inspektor Štěrba spolu s ředitelem KLK v Liberci Patočkou provedli náhlou revizi knihovny. S. Patočka si počínal způsobem, jaký naprosto neodpovídal předpisům o prověrkách knižního fondu v knihovnách. Vyřadili 152 svazků celkem neškodné, zastaralé literatury. Seznam vyřazených knih byl zaslán ONV i KNV, ale knihy, které si chtěli odvézt, jsou dodnes uloženy v školní budově.

Od ledna 1955 začaly pravidelné televizní pořady pro mládež. Pro děti to bylo něco zcela nového a byly by nejraději chodily denně. Celé zimní i jarní období byla čítárna neustále v provozu, bývalo tam pravidelně v úterý a ve čtvrtek průměrně 50 až 80 dětí. V úterý při vypůjčování knih pro dospělé měli i mnozí z čtenářů zájem o televizní pořady a rádi se jich zúčastňovali. Zejména o prázdninách, kdy knihovnu navštěvuje většina letních hostů. Tak bývalo u televizoru v úterý večer vždy plno, ovšem jen čtenářů. Našli se však lidé, kteří neměli nikdy kladný vztah ke knihovně a všemu, co s ní souvisí, a těm se podařilo vyvolat akci proti knihovnici, že televizní pořady předvádí jen vybrané společnosti. Došlo to tak daleko, že se tato věc stala námětem pro radu MNV a televizní pořady byly omezeny jen pro školní mládež. Čtenáři tím byli ovšem velmi roztrpčeni.

Na podzim roku 1955 dostala dětská čítárna darem od Sdružení rodičů a přátel školy třířchlostní gramofon, které rodiče dětem zakoupili z výtěžku svého prvního plesu.

V podzimním období se stýdaly

týdně besídky pro děti z desek s programy televize. Na vzrůstajícím stavu výpůjček bylo patrné, jak knihovně prospívá pěkné nové prostře-
di a klid, a tak výpůjčky dosáhly za rok 1955 téměř 8000. Bylo tedy jasné, že naše knihovna opět zvítězí v okresním kole soutěže knihoven. Skutečně na aktivu kulturních pracovníků v lednu 1956 byla knihovna odměněna jako první na okrese a navržena na uznání ministerské. Znovu přijela komise z KNV, provedla prověrku knihovny a vyjádřila se kladně k návrhu ONV v Jilemnici. Přáním knihovnice je, aby i v dalších letech se jí práce dařila a přibývalo stále více milovníků dobré knihy.

Čtenáři 289	z toho mládež 160
Knih 4707	z toho mládež 1030
Výpůjček 7921	z toho mládež 4549

*Pokračování přístě
Ludmila Hnyková*

SPORT

Závody Po staru

K nejúspěšnějším akcím vysockého Ski klubu bezesporu patří závody Po staru. Při stoletém výročí založení klubu a Svazu lyžařů, oslavovaném před třemi lety, tedy v roce 2003, výbor Ski klubu rozhodl s předstihem o dalších termínech konání těchto vzpomínkových závodů, těšících se široké pozornosti médií

i veřejnosti. Aby se předešlo určitému zevšednění a podezření z komercializace, závody nebudou pořádány každoročně, ale vždy po třech a dvou letech za sebou. Další budou tedy v roce 2008, 2011, 2013, 2016, 2018 atd., tak, aby nebyla vynechána kulatá výročí. Pořad letošního XVI. ročníku Po staru, konaného 18. února, byl určen jako pouze odpolední, začínal dvanáctou hodinou srazem na náměstí.

Samotným závodům, odehrávajícím se poprvé v běžeckém areálu Šachty, předcházela pochopitelně dlouhodobá příprava. Přichystání výstroje i výzbroje závodníků i diváků si zaslouží samostatnou kapitolu, podstatně více času však zabere příprava pořadatelská. Bylo nutno vybrat nové závodistiště, s ohledem na potřebu nejatraktivnější disciplíny - závodů ve skoku. Loučky již nelze dále využívat, a tak jako nejvhodnější varianta se ukázalo využití stávajícího běžeckého skiareálu. Možnost kvalitního občerstvení spolu se sociálním zařízením, využití rozhlasové techniky, dostupnost závodistiště, zázemí pro rozhodčí i závodníky a především vhodné nové místo pro závody ve skoku rozhodly. Skiareál nabízí po všech stránkách výhodnější prostor. Zkušenosti z předchozích ročníků Po staru byly samozřejmě zúročeny i letos. Přípravy mimo jiné obnášejí dojednání dechové hudby v dobových oblecích, přípravu a vytisknutí propozic, plakátů a látkových vstupenek, obstarání dantesů a pohárů pro vítěze, zajištění občerstvení, prodeje vstupenek. Při omezeném počtu využitelných, dobových ustroje-

ných rozhodčích i přesné dojednání a instrukce. Závody musejí probíhat ve starém duchu a dobové eleganci, přesto však podle všech určených pravidel. Jsou nutné i přesné výsledky měření.

Podstatných změn se dočkal pořad samotných závodů. Vypuštěn byl především distanční závod na 5000 metrů, konaný dříve v dopoledních hodinách, a některé kategorie běhů byly letos sloučeny. Vše bylo podřazeno časovému rozvrhu končícímu udělováním cen vítězům v divadelním sále Krakonoš a následnému bálu. Neopominutelným, dříve i pro nečleny klubu téměř samozřejmým úkolem zůstane vždy příprava závodistiště, sněhového hradu a výstavba skokanského můstku. Letos bohužel se na tomto podílelo pouze několik jednotlivců, největší měrou Josef Buchar a Zdeněk Seidl.

Organizování skijáckého bálu Po staru není při vykonávání pořadatelské činnosti na závodišti v silách ČSKV. Ujali se ho proto stejně jako před třemi roky zaměstnanci Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou, a to perfektně.

Umístění vysockých závodníků do III. místa

Závod o rekord stometrový krokem telemarským:

muži do 40 let: I. Miroslav Morávek, II. Gunnar Havel, III. Roman Čivrný; muži nad 40 let: I. Josef Kučera, II. Milan Nesvadba

Jízda dam na 1000 metrů:

juniorky: I. Kateřina Doulalíková, II.

Zuzana Marková
do 35 let: III. Lucie Burgermeisterová
nad 35 let: I. Jana Bartoničková

Hlavní závod mužů na 2000 metrů:

junioři: II. Nikola Holeček, III. Lukáš Poloprutský
do 40 let: I. Gunnar Havel, II. Roman Čivrný, III. Miroslav Morávek

Skok prostý

muži do 40 let: I. Miroslav Morávek, II. Pavel Šalda
veteráni nad 40 let: I. Pavel Večerník, III. Václav Roubíček

Výbor ČSKV děkuje všem svým činovníkům zúčastněným na závodech, hudebníkům, zaměstnancům nemocnice, Jindřichu Maturovi, který věnoval jako starosta města pohár pro vítěze hlavního závodu, a konečně i všem divákům.

Jiří Doulalík st.

Vyjadření k telefonické připomínce k článku Vzpomínka na slavné Šachty

Záměrem obou příspěvků (Větrník IX.-X. a XI.-XII./2005) bylo stručně seznámit čtenáře Větrníku s historií skokanského můstku v Šachtách a s průběhem slavnostního setkání při příležitosti odhalení pamětní desky v Šachtách. Proto jsem v článku uvedl pouze jména přítomných bývalých skokanů. Nejmenovaných zesnulých slavných závodníků i z ČSKV (pánové Bartoň, Bím, Kol-dovský, Melich a další) bylo vzpomí-

náno účastníky setkání při občerstvení na přátelském setkání po oficiální části.

Jiří Doulalík st.

KČT

Vyjíždky a značení leden a únor 2006

V prvním měsíci letošního roku vyživáme příznivé sněhové podmínky k týdenním vyjíždkám na běžkách do okolí. V únoru věnujeme pozornost přípravě zimní akce projížděním a značením turistických tras.

Ve stopě první střeoevropské padesátky lyžařsko-turistická akce 11. února 2006

Počasí bylo výborné. Akorát trochu víc sněhu nám znemožňovalo projetí stop. Nálada však zůstala dobrá. Zimní akce se zúčastnilo 327 příznivců zimní turistiky, a to na trasách 12 km - 30 osob, 25 km - 172 osob a 50 km - 125 osob. V poledních hodinách se ukázalo i sluníčko a nabízely se krásné vyhlídky na Krkonoše a po okolí. Účastníci byli s organizací akce spokojeni, což dosvědčují zápisy v naší kronice. Po mnoha letech byla vidět opravdu vysoká sněhová pokrývka, která zcela znemožňovala jízdu mimo vyznačené cesty.

Jiří Líbal

Společenská kronika

Narození

Dne 20. 1. 2006 se manželům MUDr. Lucii a Václavovi Holohlavským z Vysokého nad Jizerou narodila dcerka **Ema**.

Dne 14. 2. 2006 se manželům Marii a MUDr. Tomášovi Hellmuthovým z Vysokého nad Jizerou narodil syn **Jan**.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Věra Nesvadbová 72 let
Zdeněk Kos 74 let
Vladimír Nečásek 75 let
Marie Volprechtová 75 let
Rudolf Knop 76 let
Božena Vacková 78 let
Zdeňka Čivrná 72 let
Anna Kosová 73 let
Zdeňka Holcová 78 let
Bohuslava Mandlová 79 let
Anna Kuncová 80 let
Miluše Bachtíková 81 let
Stanislav Kvarda 82 let
Jarmila Večerníková 83 let
Libuše Brumlichová 84 let
Horní Třič
Václav Vrána 83 let
František Patočka 83 let
Blažena Škrabálková 76 let
Miluška Slavíková 76 let

Sklenářice

Vlasta Vondráková 79 let
Zdeněk Vondrák 71 let
Ingeborg Metelková 77 let
Jaroslava Kašíková 79 let
Stará Ves
Josef Janoušek 83 let
Květoslava Špačková 78 let

Všem jubilantům blahopřeme!

Úmrtí

Dne 22. 2. 2006 zemřela ve věku 86 let paní **Loni Schweidlerová** z Bratislavy, která v letech 1957 - 72 pracovala jako rehabilitační sestra ve vysoké nemocnici, tehdy léčebně kostní TBC, a jako velice mj. výtvarně nadaná se zapojila do činnosti DS Krakonoš a vůbec do kulturního života.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Zlatá svatba

Redakční šotek, o jehož existenci jsem už přestala uvažovat, se opět připomněl. Do nějakého spodního šuplíku odsunul zprávu o další šťastné zlaté manželské dvojici.

Zlatou svatbu oslavili Anna a Jaroslav Zemanovi dne 8. prosince 2005.

Tým z MěÚ byl samozřejmě přítomen a společně prožil s rodinou Zemanovou sváteční odpoledne.

Do dalších let přejeme zdraví, spokojenost a radost z vnoučat, mají jich pět.

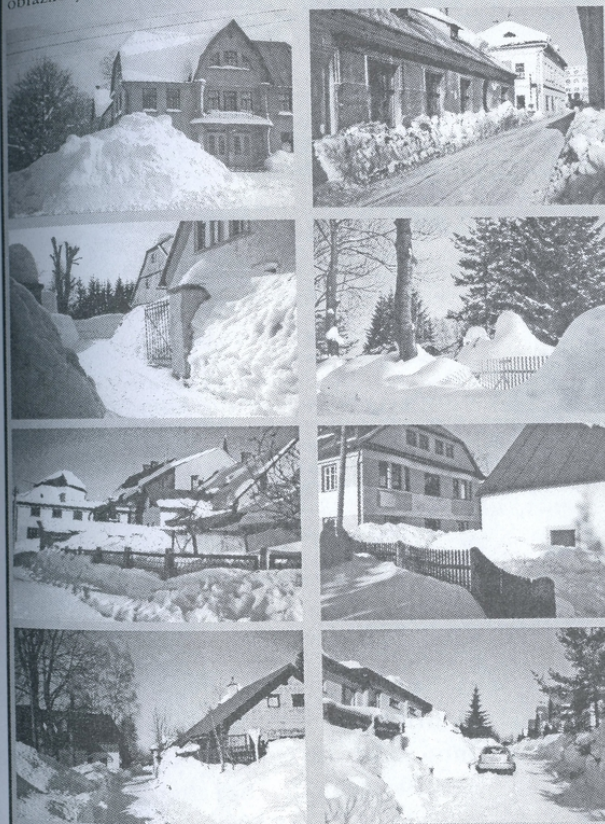
Za šotka se omlouvá

redaktorka lh

Znáte své město?

obrázkový seriál k zamyšlení

Námět a foto Ludmila Hnyková

Aleš Mastník

realitní makléř a jednatel

společnost Pojizerská realitní, s. r. o.,
patriot Českého ráje, Pojizeří, Podkrkonoší a Podještědí
Tázlerova 270, 511 01 Turnov, telefon a fax: +420 481 311 505,
mobil: +420 775 311 505, mobil 2: +420 777 041 737
e-mail: mastnik@pojizerska-reality.cz,
e-mail 2: ales.mastnik@centrum.cz
info reality: www.pojizerska-reality.cz

- kompletní služby realitní kanceláře spojené s prodejem a koupí nemovitostí
- finanční služby (zajištění hypotečního úvěru, úvěru ze stavebního spoření na koupi či rekonstrukci nemovitostí, pojištění nejen realit atp.)
- poradenský servis
- výstavba nízkoenergetických i pasivních rodinných domů (ekologické dřevostavby) na klíč
- výstavba roubených rodinných domů, chalup na klíč
- komerční ocenění nemovitostí

**Nabídněte rekreační zařízení, hotel, penzion,
větší pozemky. Tel. 775 311 506**

**Hledám k prodeji rodinný domek, chatu,
chalupu nebo stavební pozemek.
Stav nerozhoduje. Spěchá!
Tel. 775 311 505**

Pojizerská realitní s.r.o.

www.pojizerska-reality.cz

Tázlerova 270, 511 01 Turnov
patriot Českého ráje, Pojizeří, Podještědí a Podkrkonoší

**Pojizerská realitní, s. r. o., největší realitní
kancelář Horního Pojizeří,**

hledá

**externího realitního konzultanta
pro nábor nemovitostí**

- oblast Vysokého nad Jizerou a okolí
- práce na ŽL s možností po zapracování na HPP
- telefon a vlastní auto
- komunikativnost, flexibilita
- vysoké provizní ohodnocení

Nabídky s životopisem prosím pošlejte
e-mailem na mastnik@pojizerska-reality.cz
nebo písemně na adresu
Pojizerská realitní, s. r. o.,
Tázlerova 270, 511 01 Turnov